

1.

...а за онези родители, твърде дълго напътствани погрешно от бледия релативизъм на самозвани експерти по отглеждане на детето...

Официално одобрен наръчник за отглеждане на детето, HMSO¹

В съзнанието както на правителството, така и на голяма част от населението субсидирането на обществения транспорт отдавна се свързва с отказа от индивидуална свобода. Поне два пъти на ден различните услуги се сриваха, и то по време на пиковите часове, и Стивън много скоро откри, че е по-бързо да върви от апартамента си до Уайтхол², отколкото да взема такси. Беше в края на май, едва девет и половина, а градусите вече пълзяха към осемдесет³. Тръгна пеш към моста Воксхол покрай задръстване от двойни и тройни колони пулсиращи коли, всяка само с по един шофьор вътре. Чисто звуково преследването на свободата беше по-скоро сържано, отколкото страстно. Ръце с пръстени барабаняха търпеливо по ръба на горещи ламаринени покриви, лакти в бели ризи стърчаха през отворените докрай прозорци. Виждаха се и разстлани върху воланите вестници. Стивън крачеше енергично сред тълпата и през пластовете всевъзможна, разнасяща се откъм колите ради шумотевица: музикално дрънчене, сутрешни, преливащи от енергия диджеи за закуска, новини накратко и транспортни „призиви за повече внимание“. Онези шофьори, които не

¹ His (or Her) Majesty's Stationary Office – Службата за официални издания във Великобритания. – Б. пр.

² Улица в Централен Лондон, на която се намират някои от най-важните министерства и други правителствени сгради. В преносен смисъл означава „английското правителство“. – Б. пр.

³ Което е 26–27 °C. – Б. пр.

четяха, слушаха упорито с тъпо изражение. Непрестанният плътен поток от пешеходци сигурно им е създавал усещане за относително движение, за това, че се носят бавно назад.

Докато подскачаше и се промушваше, за да напредва, Стивън си оставаше, както винаги, макар и полусъзнателно, нащрек за деца, за петгодишно момиченце. Това му беше повече от навик, тъй като навиките се променят или поне биха могли. У него това представляваше дълбоко вкоренено предразположение, профил на едно преживяване, белязало характера му. По принцип това не представляваше търсене, макар навремето да беше минал през период на маниакално издирване, при това продължило дълго време. След две години от него бяха останали само следи; сега то беше по-скоро копнеж, сух глад. Съществува биологичен часовник, безстрастен в своето неумолимо движение, който беше оставил дъщеря му да продължава да расте, да разширява елементарния си речник със сложни думи, да става по-силна, а движенията ѝ – по-уверени. Часовникът, жилест и мускулист като сърце, поддържаше вратата в непрестанно развиващите се предпоставки; сигурно вече рисува, научила се е да чете, паднало ѝ е млечно зъбче. Смяташе, че е съвсем естествено да остане разпознаваема. Сякаш умножаващите се примери са в състояние да подкопаят тези предпоставки, тънкия полупрозрачен параван, чиято фина материя от време и случайност я разделяха от него; ето, връща се вкъщи от училище, уморена е, зъбчето ѝ е под възглавницата, търси татко.

Всяко петгодишно момиче – въпреки че не изключваше и момчета – му даваше увереност за нейното продължаващо съществуване. В магазини, покрай детски площадки, в домовете на приятели – той не преставаше да издирва Кейт в лицето на други деца или да си затваря очите за малките промени в тях, за натрупаните познания, нито преставаше да усеща непроучения потенциал от седмици и месеци, времето, което би трябвало да ѝ принадлежи. Нейното привидно порастване, резултат от една маниакална мъка, беше не само неизбежно – нищо не е в състояние да спре часовника от мускули – но и необходимо. Без представата за нейното продължаващо съществуване той би бил изгубен, времето би спряло. Той беше баща на невидимо дете.